

čanskega; Jerino Kantakuzinovo, ženo Jurja Brankovića; Heleno Paleologovo, ženo Lazarja Brankovića.

Delo M. Laskarisa predstavlja resno zgodovinsko razpravo in nikdo ne bi prisodil, da je začetniška doktorska disertacija. Zapaža se popolna objektivnost in logična ostrina kritike. Zato je popravljeno dosti mišljenj in trditev predhodnih del poznanih zgodovinarjev K. Jirečeka, Č. Mijatovića, R. Grujića in drugih.

N. Zupanič.

Obleka kranjskih žen v 18. veku.

Dne 4. julija l. 1766. je umrla v Kranju zapuščini je bila ta-le obleka: Zelena Marija Florian roj. Prešeren. V njeni sukna kratka šavba s podloga iz laške jagnjetine. Vrhna suknja iz temno barvanega mesolana, zarobljena z zelenim svilnatim trakom. Vrhna suknja iz rmeno barvanega mesolana, zarobljena z višnjevim svilnatim trakom. Suknja iz rjavega kronskega raša (Cronräscher), zarobljena z višnjevim svilnatim trakom. Suknja (raša) iz korškega zelenega raša. Platneno perilo: 5 vratnih srajc, 3 rute za na glavo, 3 namizne prte iz cvilha, 1 cvilšna brisalka, 1 cajgasta blazina za krste, 3 pare črnih izšitih podzglavnikov, 5 rjuh iz mikanega hodnika z zapognjenimi čipkami, dve rjuhi iz mikanega platna.

L. 1774., 6. dec., je v Kranju umrla druga žena Mihaela Floriana, Neža roj. Kraškovic. V zapuščini je bilo to-le: Srebrn pas z deloma pozlačenimi, deloma plavotopljenimi členi, en manjši srebrn pas, ena srebrna verižica. Kikla iz bruseljskega napol cajga, s črnimi modrcem in črnimi motvozi. Ena kikla iste vrste z rmeno svilenim modrcem in črnimi motvozi. Kikla iz kamelota z belimi rožičastimi svilenimi modrcem in zlatimi porticami. 5 srajc iz domačega platna, ena s tačicami.

Ena musulnasta izšivana peča s čipkami. Ena umusulnasta izšivana bolj fina peča. Ena dvojnospilnata vratna ruta. Ponošena bavela-ruta. Suknena jopa s flanelasto podlogo. Zelenosuknena z dimnato jagnjetino podložena šavba, 1 cicast predpasnik, 1 črn gradorski predpasnik, 3 plavi platneni predpasniki za delavnik. Pajčolanasta avba z zlatim formom in finimi čipkami, 1 stara s črnim formom, 1 par volnatih rdečih nogavic, 1 par čevljev.

(Iz Pavšlarjevega arhiva v Kranju.)

A. Koblar.

J. Peisker, Tvarog, Jungfernsprung und Verwandtes, Blätter für Heimatkunde IV, 1926, št. 7—8, str. 49—57.

Razprava prinaša bogato gradivo iz toponomastike za proučevanje slovanske mitologije, razlaga tega gradiva bo pa jedva dosegla soglasno odobravanje. G. avtor izvaja: Po raznih slovanskih krajih imamo hribe, ki imajo v osnovi besedo *tvarog*. Njen pomen je znan: Topfen, Käse nem. Quark, Quargel je prevzet iz slovanskih jezikov. Iz raznih okoliščin pa postane verjetno, da imamo v tej besedi še postransko obliko za ime najvišjega (in edinega) slovanskega boga Svaroga. Na slovenskih tleh najde g. P. to deblo v sledečih slučajih: 1. Torok (kraj. reperitorij: Torek), zaseljek kat. občine Dobrova, sod. okr. Sevnica: 1309 burg Twaroch; 2. Verače, vas v sodnem okraju Kozje: 1480 Tbaraschitzberg, kar je lahko *tvarožičb* (po g. Peiskerju), torej nekaj patronimik; mogoče je pa tudi slov. *tvarožcb*. Mogoče smemo še pristaviti: 3. Dwarack (1524), Steir. Gerichtsb. 412 in Vorrech Lf. Gesamturb. 284; oboje je menda današnji Tvorec ali Tarovec vzhodno Kladja. 4. Tarecker, kmetski dvorec, Laintal pri Trofeiach: 1434 Taregk. Verjetnost, da je *tvarog* druga oblika za *svarog* postane večja, ako vidimo, da nastopata imeni alternando v parovnih krajevnih nazivih, kjer je